

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 grudnia 1968 r.

Nr 55*)

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

392 — nr 367 z dnia 17 grudnia 1968 r. zmieniająca uchwałę w sprawie sprawozdawczości z wykonania planu zatrudnienia i funduszu płac oraz wypłat z tytułu rent, zasiłków i stypendiów 757

ZARZĄDZENIA:

393 — Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1968 r. w sprawie niektórych świadczeń pieniężnych w stosunkach z osobami czasowo przebywającymi w kraju 757

394 — Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1968 r. w sprawie zezwolenia dla osób przekraczających granicę państwową lub burtę statków morskich na wywóz, przywóz i przewóz wartości dewizowych 758

395 — Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1968 r. w sprawie skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi 761

396 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 grudnia 1968 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad stosowania mandatów karnych 761

397 — Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 17 grudnia 1968 r. w sprawie wyposażenia laboratoriów pomiarowych w jednostkach gospodarki uspołecznionej 762

OBWIESZCZENIA:

398 — Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 1968 r. w sprawie wydawania talonów Narodowego Banku Polskiego na wymianę pieniędzy polskich za granicą 762

399 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 grudnia 1968 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 763

392

UCHWAŁA Nr 367 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1968 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie sprawozdawczości z wykonania planu zatrudnienia i funduszu płac oraz wypłat z tytułu rent, zasiłków i stypendiów.

§ 1. W uchwale nr 187 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1960 r. w sprawie sprawozdawczości z wykonania planu zatrudnienia i funduszu płac oraz wypłat z tytułu rent, zasiłków i stypendiów (Monitor Polski Nr 54, poz. 258) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się § 6,
- 2) dotychczasowe §§ 7—13 otrzymują numerację 6—12.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

393

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 grudnia 1968 r.

w sprawie niektórych świadczeń pieniężnych w stosunkach z osobami czasowo przebywającymi w kraju.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się osobom stale zamieszkałym w kraju (krajowcom dewizowym) na przyjmowanie od osób czasowo przebywających w kraju (cudzoziemców dewizowych) doro-

*) Ostatni w 1968 r.

wizny krajowych i zagranicznych środków płatniczych oraz papierów wartościowych emitowanych w kraju lub za granicą, nie obciążonej warunkiem dokonania jakichkolwiek świadczeń wzajemnych przez obdarowanego.

2. Darowanie przez osoby czasowo przebywające w kraju wartości dewizowych wymienionych w ust. 1 osobom w tym przepisie wymienionym nie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 2. 1. Zezwala się osobom czasowo przebywającym w kraju (cudzoziemcom dewizowym) na zaciąganie od osób stale zamieszkałych w kraju (krajowców dewizowych) pożyczki lub pomocy pieniężnej w złotych nie przekraczającej z obu tych tytułów za okres każdorazowego pobytu 500 zł

łącznie od wszystkich osób udzielających pożyczki lub pomocy.

2. Udzielanie przez osoby stale zamieszkałe w kraju pożyczki lub pomocy pieniężnej w złotych osobom wymienionym w ust. 1 i do wysokości określonej w tym przepisie nie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 9 listopada 1958 r. w sprawie niektórych świadczeń pieniężnych w stosunkach z osobami czasowo przebywającymi w kraju (Monitor Polski Nr 89, poz. 497).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Majewski

394

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 grudnia 1968 r.

w sprawie zezwolenia dla osób przekraczających granicę państwową lub burtę statków morskich na wywóz, przywóz i przewóz wartości dewizowych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) w związku z § 32 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 21, poz. 137, z 1956 r. Nr 50, poz. 223 i z 1963 r. Nr 26, poz. 155) zarządza się, co następuje:

1. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy:

- 1) wywozu, przywozu i przewozu wartości dewizowych w ruchu podróźnych,
- 2) przenoszenia przez granicę wartości dewizowych w małym ruchu granicznym,
- 3) wnoszenia wartości dewizowych na statki morskie i znoszenia ich z tych statków,
- 4) wywozu, przywozu i przewozu wartości dewizowych w ruchu środków komunikacji międzynarodowej.

2. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu zezwala się na wywóz za granicę lub przywóz do kraju pieniędzy polskich albo ~~na~~ wnoszenie ich na statki morskie lub znoszenie z tych statków, zezwolenie nie dotyczy monet 100-złotowych i banknotów o wartości nominalnej przekraczającej zł 100, z wyjątkiem zezwolenia przewidzianego w § 15 pkt 1.

2. Ruch podróźnych.

§ 2. 1. Zezwala się osobom uprawnionym do przekroczenia granicy państwowej na podstawie paszportów lub równoznacznych dokumentów, wystawionych przez władze polskie w kraju:

- 1) na wywóz pieniędzy polskich do jakiegokolwiek obcego państwa (kraju) w kwocie do zł 1000, pod warunkiem że wywożona kwota została zgłoszona pisemnie polskiemu granicznemu urzędowi celnemu i potwierdzona przez ten urząd:

— z prawem wydatkowania wywiezionych pieniędzy na zakup artykułów konsumpcyjnych:

- a) do wysokości wywiezionej kwoty — w polskich wagonach restauracyjnych i punktach zaopatrzenia w te artykuły znajdujących się w osobowych

wagonach kolejowych, w polskich autobusach regularnej komunikacji międzynarodowej oraz na polskich statkach morskich żeglugi międzynarodowej, pod warunkiem udokumentowania wydatków ponad kwotę zł 150 dowodami zakupu artykułów,

- b) do zł 150 — w wagonach restauracyjnych i punktach zaopatrzenia w te artykuły znajdujących się w osobowych wagonach kolejowych komunikacji międzynarodowej oraz w autobusach regularnej komunikacji międzynarodowej, należących do państw, z którymi Polska rozlicza się w rublach transferowych

— z obowiązkiem (lit. a i b) powrotnego przywozu do kraju nie wydatkowanej kwoty pieniędzy polskich;

- 2) na wywóz (niezależnie od kwoty przewidzianej w pkt 1) do państw, z którymi Polska rozlicza się w rublach transferowych, pieniędzy polskich na podstawie talonów na wymianę, wystawionych przez Narodowy Bank Polski w wypadkach, na warunkach i w kwotach ustalonych w drodze obwieszczenia Ministra Finansów ogłoszonego w Monitorze Polskim — z prawem wymiany wywiezionych przez podróźnego pieniędzy na walutę państwa oznaczonego w talonie i z obowiązkiem powrotnego przywozu pieniędzy nie przedstawionych do wymiany oraz zwrócenia nie wykorzystanego talonu bankowi lub instytucji, które go wydały; pieniądze wywożone na podstawie talonów wolno wywieźć w tej samej podróży również do innych państw (krajów), jednak bez prawa wydatkowania ich, zamiany i pozostawiania na obszarze tych innych państw;
- 3) na wywóz krajowych imiennych książeczek oszczędnościowych — bez prawa odstępowania tych książeczek za granicę i z obowiązkiem powrotnego ich przywozu do kraju.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy osób wyjeżdżających za granicę na stałe (emigrujących); osoby te nie są uprawnione do wywozu z kraju pieniędzy polskich i krajowych książeczek oszczędnościowych.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie również do stale zamieszkałych w kraju obywateli państw, z którymi Polska rozlicza się w rublach transferowych (krajowców dewi-